

ABSTRAKT

Název: Vliv propioceptivní neuromuskulární facilitace na horní končetinu u lidí s míšní lézí C4-C5

Cíl: Cílem práce bylo zjistit, jaký vliv bude mít využití metody propioceptivní neuromuskulární facilitace na funkci, svalový objem a rozsahy pohybů horních končetin u lidí, kteří jsou postiženi míšní lézí v oblasti C4 a C5. Dále se práce zabývala subjektivním pocitem pacientů, zda se horní končetina po terapiích zlepšila a bylo možno ji více zapojovat do ADL činností.

Metodika: Studie se zúčastnilo 5 probandů – všichni muži ve věku v průměru 41 let. U účastníků studie proběhla celkem 3 měření – cca 2 měsíce před začátkem intervence, před začátkem terapií a po ukončení. Byly zaznamenány hodnoty jako objem svalů paže v kontrakci, rozsah pohybu abdukce v ramenním a flexe v loketním kloubu. Jako další měřený subjekt byl test výdrž v předpažení. Účastníci vyplnili i SCIM formulář před a po ukončení studie. Probandi cvičili nad rámec své běžné terapie metodu propioceptivní neuromuskulární facilitace I. diagonálu. Dále byli zainstruováni k autoterapii a cvičení s odporovou gumou. Po skončení studie vyplňovali probandi dotazník k autoterapii.

Výsledky: Po ukončení studie jsme zjistili, že došlo k minimálnímu či dokonce žádnému zlepšení jak objemů svalů paže, tak rozsahů měřených pohybů ramenního a loketního kloubu. Výdrž v předpažení se u všech probandů prodloužila. SCIM formulář před a po studii neukázal žádné zlepšení v kategoriích, které testuje. Probandi ale cítili výrazné subjektivní zlepšení ve funkci horní končetiny, v jejím zapojování do běžných denních činností.

Klíčová slova: míšní léze, tetraplegie, propioceptivní neuromuskulární facilitace, horní končetina, goniometrie, antropometrie